

אל תתפלא לשמוע טענה כי פרס וזכריו מפיצים שמרי עות נגד בן-גוריון. כמה מאהודיו של לבון משוכנעים כי חלק מן הידיעות האנטי-בן-גוריוניות בעתונות הופצו בדרך זו. מתוך מטרה ברורה להרגיז את בן-גוריון ולהמריץ אותו להמשיך במלחמה נגד לבון.

היסול משרדהדתות יובא לדיון עלידי הפרוגרסיבים. לפי ההצעה, שאחד מחסידיה הוא פנחס רוזן, יחולק המשרד בין משרדי הממשלה האחרים, כלהלן: השיפוט הרבני - למשרד המשפטים; המועצות הדתיות - למשרד הפנים; ההווי הדתי (כולל ישיבות) - למשרד החינוך והתרבות; המחלקה הנוצרית - אולי למשרד החוץ, בגלל קשריה עם המוסדות הנוצריים בחוץ; המחלקה המוסלמית - ליועץ הערבי של ראש הממשלה. השבוע הצטרף הרב ניסים להצעה זו, מתוך תיקווה לגייס לעזרתה את אהדת של השרים שהגשמת ההצעה תגדיל את כוח השפעתם. כתוצאה מכך תסך פנחס רוזן בהצעה להאריך את תקופת הכהונה של הרבנות הנוכחית.

צפה להתחדשות הסיכסוך בין מפעלי הניר בחדרה לבין הרבנות, בעניין עבודת השבת במפעל. הרבנות בחדרה פנתה לאחרונה לרבנות הראשית, דרשה התערבותה באימילוי ההסכם בעניין שמירת השבת במפעל, והפטקת עובדים יהודים בשבתות. הרבנות הראשית הודיעה כי מיד עם גמר עניין הבחירות לרבנות הראשית, תתפנה לטיפול בפרשה.

משפטו של השודר הנודד יופסק. המשפט לא יגיע לסיומו משום שדעתו של השודד נטרפה עליו בכלא והוא יישלח כנראה לאיפסוף בבית

אלג'יריה התחלת הסוף

האות ניתנה כאשר פייר לאגאיארד, הפאסיסט האנטישמי המזוק מאלג'יר ברח מי פאריס, שם שהה כנאשם משוחרר-בערבות. כעבור יום הודיע מספרד: "קיבלתי פקודה להסתלק. אינני חופשי לגלות כרגע מי נתן את הפקודה!"

מי נתן את הפקודה? הגנרל סאלאן, מי שהיה המפקד העליון של כוחות צרפת בי אלג'יריה, נמצא גם הוא בספרד. הוא הסתייג פומבית מלאגאיארד. אך מאחורי הקלעים התבשל משהו.

מה? התשובה באה ביום השישי, כאשר יצא הגנרל להגול למסעו הגדול באלג'יריה. הנשיא ביקש לשכנע את יושבי אותה ארץ להסכים במישאל-עם למדיניותו, שמטרתה להעביר את השלטון באלג'יריה לידי קהילינגים ערביים, שישרתו את צרפת בי מיסגרת "אלג'יריה אלג'ירית". עכשיו, או לעולם לא. סאלאן, לא

התוכנית, שינה במכה אחת את כל המצביאות האלג'ירית. ההמונים הערביים בערים קמו נגד הצרפתים.

לפתע הם הגיחו בזרם אדיר מן השכונות החשוכות, כשמעליהם הדגל הירוק-לבן של הרפובליקה האלג'ירית, בידיהם אקדחים ואלות. הפעם היתה זאת התקוממות המורנית של ממש. נשירות נשדרו ונשרפו. כמר גיות הושמדו. בעשרות מקומות שונים התנגשו הערבים עם המשטרה, עם הצבא, עם כנופיות המתיישבים.

איך נתאפשרה התקוממות זו? ההמונים ידעו כי המשטרה והצבא יירו בהם ללא רחמים, יפילו עשרות ומאות הללים. הם ידעו כי למי שיפול בשבי צפוי לחקירה במרתפי העינויים האכזריים של הצנזורה. בשנת השביעית של המלחמה, בה ניספו למעלה ממיליון אלג'יריים, האמינו הצרפתים כי המון עירוני זה ימנעו לחץ הטרור.

מאורעות השבוע הפריכו אמונה זו. הן הוכיחו כי עתה עומדים מאחורי הממשלה האלג'ירית הומנית לא רק היחידות-צבאיות רור בשדה ותאי המתחרת בערים, אלא גם ההמונים העירוניים הרחבים. הוכחה זו מסמנת את התחלת הסוף של השלטון הצרפתי.

קוריאה שנייה. המסקנה הראשונה, אותה מיהרו הפרשנים בצרפת (ובישראל) להסיק, היתה שעתה הגיע תור החלוקה. חורבן בניין-הקלפים של דה-גול, השתלטות הקיצוניים בקרב המתיישבים האירופיים, ו-התלכדות הערבים סביב ממשלתם הלוחמת - מובילה, לדעת רבים, בכיוון זה. ומכיון שהפלג לא יסכים לעולם לחלוקה בשלום, סבורים הפרשנים כי תקום חלוקה-תוך-כדי מלחמה, כפי שקרה ב-1948 בארץ-ישראל. היתה זאת אותה הדעה שהביע אותו יועץ בלתי-מבוקש, דויד בן-גוריון, באוונט דה-גול בראשית השנה.

כל הפרשנים האלה מתעלמים מן ההבדלים היסודיים המבדילים בין הישוב הצרפתי בי אלג'יריה לבין הישוב הציוני בארץ-ישראל ערב החלוקה:

הישוב העברי נהנה מרציפות טריטוריאליים בשטחים העיקריים. הוא יכול היה להתקיים ללא עבודה ערבית. אין זה נכון לגבי האירופים באלג'יריה.

מלחמת-החלוקה הארצישראלית התקיימה בימי ההפוגה היחידה-במינה בין אמריקה לבריטניה-המועצות, לפני התלקחות המלחמה הקרה. שום צד במלחמה זו לא קיבל תמיכה מאסיבית מאחד הגושים העולמיים. ואילו באלג'יריה ברור מראש כי הצבא הערבי יקבל סיוע אדיר מידי סין וברית-המועצות, בעוד הצרפתים יקבלו את מלוא תמיכת נאט"ו. המלחמה תיהפך לחלק מן המערכה העולמית, למלחמת קוריאה שנייה.

התפתחות זו תכריח את שאר המדינות להתערב, כדי למנוע מלחמת-עולם.

לחץ זה יהיה בהכרח לטובת הערבים, שי יוכו לתמיכת המדינות הניטראליות. אפילו הקהילינגים השחורים של המערב באפריקה יצטרפו, בליט ברירה, לתמוך בערבים, פן יקומו נגדם ההמונים בארצותיהם שלהם.

ליישוב העברי בארץ-ישראל לא היה לאן לברוח. הסיסמה: "אין ברירה" היתה באמת נשק מסורי אדיר. ואילו הצרפתים באלג'יריה הם חלק מאומה גדולה ועשירה. בשעת-חירום, יתחילו המתיישבים לחזור במספרים גדלים והולכים לצרפת.

מלחמה עקובה מדם. היה ברור מי ראש כי מלחמת-החלוקה בארץ-ישראל תסתים בנקודת-קיפאון, מאחר ששום צד לא היה די חזק כדי להביא להכרעה צבאית סופית. רק תיחום סטחי-הכיבוש נשאר בי-ספק, עד להכרעת הנשק.

מלחמת-חלוקת אלג'יריה יכולה להסתיים אחרת. קרוב לחדאי שההיה עקובה מדם, אכזרית ללא תקדים. אך בסופה ייתכן שואה צרפתית - פיגועי מוחלט של היישוב היה צרפתי מאדמת אפריקה הצפונית.

האלטרנטיבה היחידה לכך היא זו ש-הוצעה מזה זמן רב על ידי החוגים האחראיים של האינטליגנציה השמאלית בצרפת, על ידי מנדס-פראנס ועל ידי כמה חוגים של הימין המתון והתון הגדול: לנהל משא ומתן ישיר עם הפלגין, להעניק עצמאות ל-אלג'יריה הלאומית, כדי להציל מה שניתן להציל.

לפי כל הסימנים, הלפה השבוע סופית שעתו של פיתרון זה.

אותה טענה היתה צפויה השבוע ב-קונגו, שם הכריזו תומכי לומומבה באחד המחוזות על עצמאותם, נגד ממשלת הקוויז-לינגים בבירה.

מי יכה ראשון?

חלום חלול-ירוח. בשבועות הקרובים יחלו ארבעת התיאטרונים הישראליים הגדולים, "הבימה", "הקאמרי", "אהל" והאופרה, לפרסם מודעה אחידה משותפת על הצגותיהם. יהיה זה צעד ראשון לקראת שיתוף פעולה אדמיניסטרטיבי בין ארבעת המוסדות.

הסכם עבודה חדשה ייהתם בין הנהלת "התיאטרון הקאמרי" לבין עובדי התיאטרון. הסכם זה יבוא בעיקבות הביקורת החמורה שנמתחה על עובדי הבמה בתיאטרון, ואשר העולם הזה היה הראשון לפרסמה. ההסכם החדש יחסוך לתיאטרון סכומי כסף נכבדים ביותר.

"הבימה" תנסה לרכוש כמה שחקנים צעירים מתיאטריונים אחרים, כדי לשתפם במסע התיאטרון ללונדון וכן בתוכניותיו לעתיד. ביתיים קיבל במאי הבימה, ישראל בקר, נזיפה חמורה מתיאטרוננו על שניסה לרכוש את שחקנית הקאמרי, גילה אלמגור, הבימה - מאחורי גבה של הנהלת הקאמרי.

קבוצת הכדורגל הפועל רמת-גן, תנסה לחזור לליגה הלאומית בכדורגל בדרך משפטית. אחרי שהברור בהתאחדות הכדורגל על הימשחק המבוים בעונה החולפת בין בית"ר תל-אביב לבני-יהודה הסתיים בתיקו, ללא העגשת הקבוצות. השיגה הפועל רמת-גן את אשור מרכז הפועל להגיש תביעה משפטית נגד שתי קבוצות אלה.

ראש רשות הספורט, ראובן דפני, ייתקל בקשיים בנסיונותיו לתיקון המצב בספורט הישראלי. פעולותיו הראשונות של דפני נתקלו בהתנגדות נמרצת מצד עסקני הספורט. במיקרה אחד, כאשר ניסה דפני להתערב בפעולות התאחדות הספורט, נרמז לו כי באם לא יקבל את קו העסקנים, יפעלו הם להחלפתו באחר.

תיאגרות-ידמים עלולות להתלקח בימים הקרובים סביב דוכני ממכרת-הסתיקים שבתחנה המרכזית בתל-אביב. ריב חמומת בין כמה משפחות, ביניהן נמצאים בעלי עבר פלילי עשיר, נכנס למצב בו עומדים הצדדים להפעיל זה נגד זה טרור פיזי ואמצעי-אלימות חמורים.

פסל אמנותי ענק יוצב בכניסה לכור האטומי בוואדי רובין. הפסל הוזמן על-ידי הרשות האטומית אצל אחד הפסלים הישראליים הידועים.